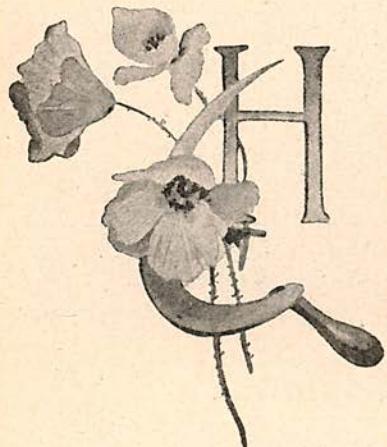

Зимѣ въ гората.

а всѣкѫдѣ е още покрито съ снѣгъ. И въ гората, и на полето снѣгътъ е дос-та дебелъ. Хората прѣкарватъ повече въ топлитъ си стай. Студено е. Всѣки се сгущилъ и загърналъ добре въ топли дрехи.

По полето е тихо. Снѣгътъ силно блѣщи отъ слабитѣ още слънчеви лж-чи.

Сѫщо и въ гората е много глухо. А гор-китѣ животни!... Тѣ се скитатъ цѣлъ день по снѣга и не намиратъ нищо, за да се нахранятъ....

Една сутринь малкото зайче изкочи отъ дуп-ката си и радостно хукна по мекия снѣгъ.

То бѣше изгладнѣло и търсеше нѣщо за яде-не. Плашливо се обрѣщаше ту на една, ту на дру-га страна и вървѣше напрѣдъ изъ гѣстата гора.

Слѣдъ малко изкочи и една лисица. Тя на-пустна топлото си легло, направено въ дѣнера на едно кухо дѣрво, и трѣгна да си търси храна. Слѣдъ малко тя съгледа нѣщо прѣдъ себе си.....

Лисицата тихичко се промѣкна покрай дѣр-ветата и бѣрзо, бѣрзо трѣгна напрѣдъ, за да настигне малкото животно. Тя подгони зайчето. Още малко и тя ще се хвѣрли върху него...

Въ това врѣме въ гората се зададе единъ ловецъ. Той бавно крачи напрѣдъ и подвиква на кучето си. Ловецътъ съгледа лисицата.